HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ח) **לאוסף חלר.** שהוא עומד בתוכה מותר להחזירה אבל לחלר אחרת הסמוכה לה אסור לזורקם: **לי תיכול עלה כורא דמילחא.** בבדיוקתא אהדר ליה כשתמדוד לי כור של מלח אומר לך טעמו של דבר. ליטמא אחרינא לכשתאכל עליה כור של מלח לא תוכל להשוותם זו לזו:

מחשבתו. שנתכוון לפנותה מתחלה זו לא נתקיימה הלכך לא גזרו אבל לחלר אחרת נתקיימה מחשבתו וגזור דילמא זימנא אחריתי שדי להו לרה"ר: **ולא אידכר.** קודם אפייה על שגגתו שהיא שבת או שמלאכה זו אסורה: **למאן דאמרי.** הא לא מסיק אדעתיה לבא ליטאל על כך: **ואלא דאיהדר ואידכר.** קודם אפייה: **מי מחייב.** חטאת בחפייתו: **אתלתא וסופה.** תחלת המלאכה וסופה. לא נודעה לו שגגתו עד שנגמרה עבירה: **לאחרים.** אחר שרלה ובא לפניו ליטאל לרדותה קודם שיבא חבירו לידי חיוב חטאת: **וכי אומרים לו לאדם.** לא ותמא איסור קל כדי שלא יתחייב חבירך עונש חמור: **בהדיא.** סקילה. ובלשון פשיטותא ולא בלשון בעיא מתני רב אחא בריה דרבא מילתא דרב ביבי: **מעל גבי מקום ד'.** דהוי חשוב למיהוי הנחתו הנחה ועקירתו עקירה וידו לאו מקום ד' הוא וקתני לה מתני' בין לעקירה בין להנחה דקתני ונתן לתוך ידו של בעל הבית הרי הנחה או שנטל מתוכה הרי עקירה: **קלוטה.** המחץ הואיל ונקלט בחוירה של רשות הרבים כמי שהונחה בתוכו הוא ואע"ג דלא נח

ובתוך

כאן לחצר אחרת. ואסור להחזירה דקתני לא להחזירה אלא קאמר אלא להחזירה לחלר אחרת: **ומאי שנא.** בזו כנגד זו איירי[א] בדבדיוטא אחת שנא ושנא דאיכא איסור חיוב חטאת דמושיט מרה"י לרה"י דרך רה"ר ג"ע[ב] בדבדיוטא אחת וכגון שאין מפסיק שם רה"ר[ג]: **ואלא דאהדר ואידכר מי מחייב.**

ט) (חיוב) איסור חטאת דקתאמר בסמוך קודם שיבא לידי איסור סקילה:

וכי אומרים לו לאדם חטא בשביל שיזכה חבירך. והא דאמר בבכל מערבין (עירובין לג: ופס) [ד]רבי סבר ניחא ליה לחבר לליעבד איסורא קלילא ולא ליעבד עם האדרן איסורא רבה[ה] התם[ו] כדי שלא יאכל ע"ה טבל על ידו דאמר לי' מלא לך בכלכה של תאנים מתאנתי' אבל הכא שלא נעשה האיסור על ידו אין אומרים לו חטא אפי' איסור קל שלא יבא חבירו לידי איסור חמור ואומר ריב"ל דאפי' למדבריק עצמו אין לפשוט משם להתיר דהתם[ז] עדיין לא נעשה האיסור ומוטב שיעשה איסור קל ולא יעשה איסור חמור על ידו אבל הכא המעשה של איסור כבר נעשה וממילא יגמור[ח] ולא יעשה אפי' איסור קל בידים והא דתנן בהשולה (גיטין דף מא: ופס) מי שחליו עבד וחליו בן חורין כופין את רבו ועושה אותו בן חורין ואע"ג דבהיא פירקא (דף לח:) א"ר יהודה כל המשחרר עבדו עובר בעשה דלעולם בהם תעבודו[ג] שאני פריה ורביה דמלוה רבה היא[ד] כדמשני התם בר"א שנכנס לבה"מ ולא מצא שם י' ושחרר את עבדו להשלימו לי' מצוה דרבים שאני ועוד י"ל דדוקא היכא דפשע קאמר וכי אומרים לו לאדם חטא כדי כו'[ט] ואתי שפיר הא דאמרי' בריש תמיד נשחט (פסחים דף נט. ופס) [ז]ואתי עשה דפסח שיש בו כרת ודחי עשה דהשלמה וקא עברי הכהנים בעשה דהשלמה ומקריבין למחוסר כפורים כפרתו כדי שיבא פסחו וכן בפרק בתרא דעירובין (דף קג: ופס) כהן שנמצא בו יבלת חבירו חותכה לו בשביל[ד] אע"ג דהוי שבות וגבי חליה שפחה וחליה בת חורין שנהגו בה מנהג הפקר וכפו את רבה בהשולה (גיטין דף לח:)[ח] משום שהיתה מחזרת וממליאה עצמה לזנות ודומי' [ט]לאומסין[כ] ו) והוי נמי כמצוה דרבים[כא]: **קודם שיבא לידי איסור סקילה.** ואי"ת מאי בעיא היא זו אם התירו לרדותה פשיטא שלא ישמע לנו אם נאסור לו ותי' ריב"ל ב) דאם לא התירו לא מיחייב סקילה כיון שמניח מלרדות ע"י מה שאנו אוסרין לו אותן שילקוח עם הארץ חשוד לאכול בלא תרומה, ואקשי' התם וכי נחשדו חברים לתרום שלא מן המוקף כלומר בלא בעינן שיתרום מתאנה שלקט עם הארץ ופרקי' התם. טיטא לסר"ן. ח. והלכתא כותיה. מיטב"ש. אלמא אומרים לו לאדם חטא לזכות לחבירך, י"ל. תוס' הרא"ש. ט. היינו טעמא. תוס' הרא"ש. י. [ד]אם יאכל עם הארץ טבל על ידו הרי כאלו הוא אוכלו, לפיכך מוטב שיעשה הוא איסור קל ויתרום שלא מן המוקף ואל יאכל עם הארץ טבל על ידו. תוס' הרא"ש. [ו]עי' מרגלי'. יא. גבי הך דרבי. תוס' הרא"ש. יב. דלמא. רשב"ם. יג. [הרי] שאומרים לו לאדם חטא כדי שיזכה חבירך וכו' י"ל. תוס' הרא"ש. יד. דלא תהו בראה לשבת יצרה. תוס' הרא"ש פחים פח: טו. שהדביק סמוך לחשיכה. תוס' גיטין מא: אבל היכא דלא פשע לא. מי' הרי"ן. טז. אין לך דבר שמתעכב אחר תמיד של בין הערבים אלא קטרת ונרות בכל השנה ופסח ומחוסר כפורים דעדבי פסחים בלבד, שנובל ואוכל פסחו לערב, ומפרש התם משום. תוס' עירובין לג: יז. כדי שיזכה חבירו בעבודה. תוס' גיטין מא: יח. [ן]אע"ג דהם פושעים. תוס' גיטין מא: יט. כתי' הרי"ן מא: "ודמו גברא לאנוסין". כ. ולא לפושעים. מי' הרי"ן. כא. כיון דרבים נכשלים בה. תוס' הרא"ש. [ועי' מהר"ם]. כב. [כתוס' הרא"ש מא: "לידי איסור סקילה"] [ועי' מהר"ם, ותמצא מנוח]. כג. כגון. תוס' הרא"ש. כד. שאינו עובר על לאו דלא תקח אם לא שיבטל העשה שלא יוכל לקיימו כגון על ידי שחיטה או שבירת כנפיה, דכשהתרו בו בשעה שנטל האם אם תטלנה ותשחטנה תלקה היינו התראת ספק שבשעה שנטל האם על הבנים עדיין מחוסר מעשה אחר קודם שיתחייב מלקות. תוס' הרא"ש. כה. ולא יבטל העשה. תוס' הרא"ש. כו. בשעת מעשה כשעובר. תוס' הרא"ש. כז. והתרו בו בשעת אכילת איסור ואכלה בתוך כדי דיבור של התראה, היינו התראת ספק. תוס' הרא"ש.

כח. והתראה בשעת אכילת התנאי לא מהני דהתראה בשעת עשיית האיסור בעינן. תוס' הרא"ש. כט. אלא בודאי תאפה. תוס' הרא"ש. ל. דסברא היא. תוס' הרא"ש. לא. אלא במקום רחב שיכול להשתמר בו שלא יפול. רשב"ם. לב. [שן]היו נוטלים החפץ מחיבתן להביאו ליד הגזבר. תוס' הרא"ש. לג. דדיקינן [מקרא]. תוס' הרא"ש. לד. ומ[מקומו]. תוס' הרא"ש. לה. לפי מה דדרשינן אל יוציא. תוס' הרא"ש. לו. ותנאי דאמרי' בשמעתין דפליגי בה, לית להו הא שעמא, אי נמי בגמרי לה הכי. ריטב"ש. לז. נהי דלמטה מעשרה לא מחייבי מטעם קלוטה משום דסברי לאו כמי שהונחה דמיא אם מ"מ ליחייבו משום דיליפי דזורק ממרשיה. תוס' הרא"ש. לח. ועי' שמא של מין. לט. לכל צידי האיבעיא. תוס' הרא"ש. מ. לפי שהדבר נטוי לשני צדדין, ממילא. תוס' הרא"ש.

מ) **לאוסף חלר.** שהוא עומד בתוכה מותר להחזירה אבל לחלר אחרת הסמוכה לה אסור לזורקם: **לי תיכול עלה כורא דמילחא.** בבדיוקתא אהדר ליה כשתמדוד לי כור של מלח אומר לך טעמו של דבר. ליטמא אחרינא לכשתאכל עליה כור של מלח לא תוכל להשוותם זו לזו:

מחשבתו. שנתכוון לפנותה מתחלה זו לא נתקיימה הלכך לא גזרו אבל לחלר אחרת נתקיימה מחשבתו וגזור דילמא זימנא אחריתי שדי להו לרה"ר: **ולא אידכר.** קודם אפייה על שגגתו שהיא שבת או שמלאכה זו אסורה: **למאן דאמרי.** הא לא מסיק אדעתיה לבא ליטאל על כך: **ואלא דאיהדר ואידכר.** קודם אפייה: **מי מחייב.** חטאת בחפייתו: **אתלתא וסופה.** תחלת המלאכה וסופה. לא נודעה לו שגגתו עד שנגמרה עבירה: **לאחרים.** אחר שרלה ובא לפניו ליטאל לרדותה קודם שיבא חבירו לידי חיוב חטאת: **וכי אומרים לו לאדם.** לא ותמא איסור קל כדי שלא יתחייב חבירך עונש חמור: **בהדיא.** סקילה. ובלשון פשיטותא ולא בלשון בעיא מתני רב אחא בריה דרבא מילתא דרב ביבי: **מעל גבי מקום ד'.** דהוי חשוב למיהוי הנחתו הנחה ועקירתו עקירה וידו לאו מקום ד' הוא וקתני לה מתני' בין לעקירה בין להנחה דקתני ונתן לתוך ידו של בעל הבית הרי הנחה או שנטל מתוכה הרי עקירה: **קלוטה.** המחץ הואיל ונקלט בחוירה של רשות הרבים כמי שהונחה בתוכו הוא ואע"ג דלא נח

ובתוך

כאן לחצר אחרת כדבעא מיניה רבא מר"נ היתה ידו מלאה פירות והוציאה לחוץ מהו להחזירה לאותה חצר א"ל מותר לחצר אחרת מהו א"ל אסור ומאי שנא לכי ט)**תיכול עלה כורא דמילחא התם לא איתעבידא מחשבתו הכא איתעבידא מחשבתו: גופא בעי רב ביבי בר אביי הדביק פת בתנור התירו לו לרדותה קודם שיבוא לידי חיוב חטאת או לא התירו א"ל רב אחא בר אביי לרבינא היכי דמי אילימא בשוגג ולא אידכר ליה למאן התירו** ט**ואלא לאו דאיהדר ואידכר** כ)**מי מחייב והתנן** א)**כל חייבי חטאות אינן חייבין עד שתהא תחלתן שגגה וסופן שגגה אלא במזיד קודם שיבא לידי איסור סקילה מיבעי ליה אמר רב שילא לעולם בשוגג ולמאן התירו לאחרים מתקיף לה רב** ג)**ששת** ד)**וכי אומרים לו לאדם חטא כדי שיזכה חבירך אלא אמר רב אשי לעולם במזיד ואימא קודם שיבא לידי איסור סקילה רב אחא בריה דרבא מתני לה בהדיא אמר רב ביבי בר אביי** ב)**הדביק פת בתנור התירו לו לרדותה קודם שיבא לידי איסור סקילה: פשט העני את ידו: אמאי חייב** ט)ג**והא בעינן עקירה והנחה מעל גבי מקום ד' על ד' וליכא אמר רבה הא מני ר"ע דאמר לא בעינן מקום ארבעה על ארבעה** ו)**דתנן הזורק מרשות היחיד לרשות היחיד ורשות הרבים באמצע רבי עקיבא מחייב וחכמים פוטרים ר"ע סבר אמרינן** ז)**קלוטה כמי שהונחה דמיא ורבנן סברי לא אמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיא למימרא דפשיטא ליה לרבה דבקלוטה כמי שהונחה דמיא**

ובתוך

דהשלמה ומקריבין למחוסר כפורים כפרתו כדי שיבא פסחו וכן בפרק בתרא דעירובין (דף קג: ופס) **כהן שנמצא בו יבלת חבירו חותכה לו בשביל** יז)**אע"ג דהוי שבות וגבי חליה שפחה וחליה בת חורין שנהגו בה מנהג הפקר וכפו את רבה בהשולה** (גיטין דף לח:)[יח] **משום שהיתה מחזרת וממליאה עצמה לזנות ודומי'** [יט]**לאומסין**[כ] ו) **והוי נמי כמצוה דרבים**[כא]: **קודם שיבא לידי איסור סקילה.** ואי"ת מאי בעיא היא זו אם התירו לרדותה פשיטא שלא ישמע לנו אם נאסור לו ותי' ריב"ל ב) **דאם לא התירו לא מיחייב סקילה כיון שמניח מלרדות ע"י מה שאנו אוסרין לו** וכן בפסחים בפ"ק האשה (דף לג. ופס) **ערל הזאה ואיזמל העמידו דבריהם במקום כרת אלמא לא מיחייב כרת הואיל ורבנן הוא דאסרי ליה למיעבד פסח ואי"ת והיכי אתי לידי חיוב סקילה**[כב] **והא התרתא ספק הוא דבשעה שהדביק פת בתנור שמא היה בדעתו לרדותה קודם שיבא לידי איסור סקילה ומה שלא רלה שמא שכח ההתרתא ואי' ריב"ל דכיון שהדביק פת בתנור של התרלה** ט)**ודולי' תאפה אם לא ירלה לאו התרלת ספק הוא** ט)**דולי' לא היה בדעתו לרדות קודם שיבא לידי איסור סקילה ולא הוי התרתא ספק אלא** [כג]**בלוגות אם על הבנים למ"ד בפ' ואלו הן הלוקין** (מכות דף טו.). **בטלו ולא בטלו**[כד] **דשמא לא ישבור כנפיה או לא ישחטנה**[כה] **ועכשיו שמשבר כנפיה אין יכולין להתרותו דלא הוא התרתא אלא**[כו] **על הלאו והלאו כבר עבר וכן בשבועה שלא אוכל ככר זו אם אוכל זו ואכליה לאיסוריה והדר אכליה לתנאיה**[כז] **דכשמתרין בו בשעת אכילת איסור עדיין לא ספרים דגרסי בעי רב ביבי ומתני בהדיא בבעיא דרב ביבי אע"ג דלא אמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיא ולא אמרינן הכא דאיכא אבל אם לא אמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיא אמאי לא בעי לה מתני' בהדיא בבעיא דרב ביבי אלא בעי לה מתני' בהדיא בבעיא דרב ביבי אלא בעי לה מתני' בהדיא בבעיא דרב ביבי אל